

“Azadlıq verilmir, alınır!”

20 Yanvar şəhidliyi müstəqilliyimizi İmperiyanın yadan aldı. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi bərpa olundu...

1920-ci ilin aprelindən 1990-ci ilin yanварına kimi xalq müstəqilliyinə yol gəlirdi. Yaşamaq, tarixdə qalmak, tarix yaratmaq üçün mübarizə aparırdı. Sibir xofundan, Lefortovo vahiməsindən, "KQB" şərindən çəkinmirdi. Azadlığı zərrə-zərrə, qram-qram istəmirdi, qoluna qondarılmış ilhaq zəncirini qırmaq isteyirdi. Nə 1937-nin, nə de sonrakı ilərin siyasi burulşanları xalqın əzmini, iradəsini sarsıda bilmədi. İmpériya duyurdu ki, "yatmış vulkan" (M.Araz) oynamacaq, Azərbaycan nəyin bahasına olursa-olsun, müstəqiliyinə qatacaq...

"Yatmış vulkan" 1988-də oyandı.

İmpériya bu vulkanın qəzəbindən çəkinirdi, üzə vurmasa da qorxurdu. Hiss edirdi ki, siyasət zənciri Azərbaycanda qırılacaq...

"Oyanmış vulkan" söndürmək, xalqın iradəsini yaralamaq, mübarizə əzmini paralamaq, 70 il əvvəlki tarixindən birdəfəlik aralamaq məqsədilə Bakıya qoşun yeritdi. Güman edirdi ki, 20-ci ilin aprelində necə qarşılanmışdısa, yəni eله qarşılıanacaq. Belə olmadı, xalq geri çəkilmedi; tanklar amal, Vətən sevgisi səddiyle üzləşdi...

İmpériya 19 yanvar gecəsi Bakıda qətljam törətdi...

O gecə İmpériya qadağan olunmuş güllələrlə qəddarlıq tarixi yazdı, xalq isə illər çəkən müstəqillik mübarizəsinin son mərhələsinin tarixini...

O gecədən 27 il keçir. Nəcə 27 illər də keçəcək, o şəhidlik, o gecə şəhid olanlar unudulmayacaq. Müstəqilliyimiz onların ruhuna gözaydınlığı oldu. Torpaqlarımızın işğaldan azad edilməsi bütün şəhidlərimizə gözaydınlığı olacaq...

Şəhidlərimiz mənəvi borc-ödəmə kimi həmişə, hər yerde qədərsiz ehtiramla anılır...

...Şəhidlərin xatire abidəsinə gülər qoyulur. Aşağı sinif şagirdlərinin baxışlarında ucunan qəhər aydınlığıla seziklər. Bu yaşda uşaqlar da şəhidliyin nə olduğunu dərk edir, şəhidlərə ehtiramın vacibliyini - mənəvi borc-dəmə olduguunu dərk edir...

Sumqayıt şəhərindəki texniki təbiət liseyində Cəmile Süleymanovanın ssenarisi əsasında "Qəhrəmanlar can verir yurdum yaşatmaq üçün" devizi ilə təşkil edilən anım mərasimi toplaşanları - məktə-

bin şagirdlərini, müəllimlərini, Qarabağ mühəribəsi veteranlarını, əllərini 27 il əvvələ qatarırlar; qanlı şənbə gecəsinin dəhşətləri kəlmə-kəlmə yenidən yaşanılır. Düşüncələrdə gülə səsləri, yaraalanalar, son nəfəsini çekenlər, "Təcili yardım"lara dəyən gülələr, dayanmış maşınları çıxınayıb keçən tanklar, "Azadlıq! Müstəqillik!" harayı, ana feryadı, bacı faciesi, ...

...Tədbir məktəbin akt zalında davam edir...

Baxışlar dil açıb danışasıdı. Şagirdlər bu günün niyə bu qədər ehtiramla, bu qədər kövərkliklə, qururla anıldığını yaxşı bilir. Bir az əvvəl xatire

musiqi yozumudu sanki...

20 Yanvar şəhidlərinin ruhu bir dəqiqəlik sükutla yad edilir. Bu, müqəddəs sükutdu, mənəvi borc sükutdu. Hamı bu sükutu and bilir. Həm də müasir Azərbaycanın dövlətçilik memarı olan Heydər Əliyevin "Müstəqilliyimiz əbədidir, dənməzdər" kəlamına dənməz inam...

Məktəbin direktoru Rüxsarə Məmmədova çıxışında xalqımızın müstəqillik uğrunda mübarizəsindən, 20 Yanvar şəhidliyindən danışaraq deyir ki, o gecə təsdiqləndi ki, heç bir siyasi güc, heç bir siyasi təzyiq Azərbaycan xalqının mübarizə əzminə, müstəqillik niyyətinə təsir etməyə qadir deyil. Şəhidlərimiz həmişə anılıb, anılır, həmişə anılacaq. Sonra şagirdlərə xitabən: "20 Yanvar şəhidliyinin aldığı müstəqilliyi siz qoruyacaqsınız", - deyir...

...Aparıcılar hərbi səhra geyimindədi. "Hər birimiz Vətən üçün bir əsgərik" anlamında rəmzdidi. Şagirdlər onların dediklərini hansı maraqla dinləyirlər, özlərinə də həmin maraqla baxırlar; hərbi səhra geyimi onları da, onlara həsəd aparan şagirdləri də, tədbirdə iştirak edən Qarabağ mühəribəsi veteranlarını da, əlliərini də, bizi də duyğulandırır...

Aparıcılar 1918-ci ilin 28 mayını xatırladı; şərqdə ilk demokratik cümhuriyyətin yarandığı günün müstəqilliyimi-

zərindən anılıb...

Xatırlayıram ki, 19 yanvar gecəsi mübarizlərin sırasında

ana söhbətinin, müəllim söhbətinin davamı kimi...

Nicatin, Rəhimin, Arzunun, Şahpərinin, Aslanın, Vüqarənin, Vüdadının dediyi şeir parçaları tədbirin mahiyətinin dərkəne yönəldilib. "Məsləkimiz Vətən sevgisinin işığı" deyir şagirdlər, "Oğul olmalıdır hər kəs Vətənə" deyir şagirdlər, "Milləti seven, xalqını seven doğma övlad olar bəşəriyyət" deyir şagirdlər, "Qəherimiz olan şəhidlər həm də qururumuzu" deyir şagirdlər...

Nüshabəylə Isgəndərin mükalimələşməsinin təqdimi təsadüfi deyil. Bir fatehi təfəkkürürlə, dənməz məntiqiyə, başlıca olaraq Vətən sevgisiyə susduran, heyrətləndirən Nüshabə qeyrəti anaların övladları şəhidlərimiz. Buna biz də inandıq, şagirdlər də. Onsuz da milli mənsubiyətindən asılı olmayaq 19 yanvar gecəsinin mahiyətini dərk edən hər kəs buna qətiyyətə etmir...

Aparıcılardan birinin - Nəriminin dediklərini bu günün şagirdlərinin dumdurunu inamı bilmərəm: "...Qüdrəti ordumuz tarixiyle qururlandığımız torpaqlarımızı tezliklə işğaldan azad edəcək!". Bu inam aprelə təsdiqləndi - Ləletəpədə, Bayraqtəpədə.

"Sühl danışıqları baş tutmasa, Azərbaycan əsgəri torpaqlarımızı işğaldan döyüle azad edəcəkdir" - inamını o qədər inamlı, o qədər sevgilərə deyirlər ki! Bu günün məktəbliləri sabahın fəal qurucularıdır. Onların hər biri milli-azadlıq hərəkatımızın mübarizlərinin arzuladığı kimi sevəcəklər Vətəni, torpağı, xalqı. Sumqayıt şəhərindəki texniki təbiət liseyinin şagirdlərinin timsalında xalqını sevən, dövlətçiliyini, dövlətini sevən yeniyetmələrlə necə qururlanmayısan?

...20 Yanvar şəhidlərinin anim gününün bu seviyyədə təşkil hamiya könül xoşluğu verir. Məktəbin direktor müavini Ətrəbə Tağıyeva deyir ki, şagirdlərin biliklərə mükəmməl yielənəməsi qədər de onları cəmiyyətə yüksək mənəvi hazırlıqlı vətəndaş kimi uğurlamaq istəyirik.

- Bu qəbil tədbirlər istəyimizə yardımçı olur. Tədbirdə səsləndirildiyi kimi, Ulu Öndərin bir kələmi pedagoji kollektivimizin fəaliyyətinin başlıca qayesidir: "Hər bir gənc vətənpərvər olmalıdır. Vətənpərvəlik sadəcə ordu da xidmet etmək deyil. Vətənə sadiq olmaq, Vətəni sevmek, torpağa bağlı olmaq - budur, vətənpərvəlik!"...

Tədbir bu kəlama sədaqət ruhuyla başa çatır.

Şəhidliyə, şəhidlərə ehtiram da vətənpərvəlkid...

abidəsinin önünə qərəfillər düzən məktəblilərin akt zalında nələr düşündüyünü təxmin etmək çətin deyil: "Şəhidlərə xitabən 20 Yanvar faciəsi heç zaman unudulmayıacaq. Siz müstəqilliyimizə görə şəhid olunuz. Hər birimiz hər birininin davamçısı olacaq. Biz yaxşı oxuyacaq, sizin arzuladığınız kimi böyükəcəyik, sizin arzuladığınız kimi vətəndaş olacaq. Şəhidliyinizlə nail olduğunuz müstəqilliyi biz göz bəbəyi kimi qoruyacaq" - deyirdi o dumduruya baxışlar. Tədbir ərəfəsində şagirdlər aparıcılarla baxırlar - aparıcıların deyəcəklərini yaddaşlarına köçürəcəklər. O kəlmələri, o mətbətlərləri yaşayacağı illərə aq işq biləcəklər. O aq işq müstəqilliyimiz işığı...

Uvertüra hamını duyğulanır, hamının Vətənə bağlı ürəyini coşdurur, 19 yanvar gecəsinin harayı kimi səslenir; "19 yanvar gecəsinin müstəqilliyimizin başlangıcı olduğu unudulmayıacaq" qənaətinin

zin tətənəsi olduğunu, dövlətçilik tariximizdə həmişə qururla xatırlandığını bildirirlər. Hər kəlmə tarixi keçmişimizə sevginin ifadəsi. Onu da qeyd edirlər ki, "Bir dəfə yüksələn bayraq bir daha enmez". Yüksəlmiş bayraqımıza 1920-ci ilin aprelində qəsd edildi, ADR süquta uğradıldı. Lakin xalq müstəqilliyini bərpa etmək üçün yenidən mübarizə apardı. Təqiblərlə üzləşsə də, siyasi sığıntılarla salınsa da, öz yolundan - düz yolundan dönmədi. Xalqımızın müstəqilliyini istəmeyənlər, onu ilhaq sığılçımında saxlamaq istəyənlər elə güman edirdilər ki, xalqımızın dövlətçiliyi sona çatıb. Qəsd elədiyi bayraq bir daha yüksəlməyəcək. Yanılırular. Xalqımızın iradəsinə yaxşı bələd deyildilər. Xalqımız tarixi axarından çıxardanlar gümanını çiliklədi. Təsdiqlədi ki, bayraqımızı yüksətməyə qadırıq və bu bayraq əbədiyyən enməyəcək.

bu yaşda uşaqlar davardı. Soyuğuydu, şaxtaydı. O uşaqlardan biri evlərindən gətirdiyi paltonu bir az əvvəl üzüdüyünnü hiss elədiyi orta yaşı kişiye verdi. Bir başqası termosda çay getirdi; evləri yaxındırmış, ... Onda uşaqların kimilini soruşan olmadı. Hamı düşündü: bu millətin yeniyetməsidi. Şagirdlərin təqdim etdiyi səhnəcik mənə həmin gecəni xatırladır: ana mübarizlərinin yanına gedən oğlunu ləngitmə istəyir. Yeniyetmə qətiyyətə "Hamımız orda olmalıdır. Xalqın sırasında" - deyir. Ana anı olaraq duruxur. Sonra oğlunun boynuna sarılıb onu uğurlayıb: "Get, ay bala, belə bir vaxtda xalqın arasında olmayan oğlu oğul deyilməz..." ...

27 il əvvəlin bir gecəsinin minlərlə belə mükəmmələşməsini bu səhnəcik ümumiləşdirir. Şagirdlər obrazlarının daxili aləmini dərindən dərk edir, bu günümüze 19 yanvar gecəsinin belə analarından baxır. Ata-